

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3364/2021
18.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Бисерке Живановић, Јасминке Станојевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Горан Мандић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Душко Аврамов, адвокат из ..., ради утврђења права својине по тужби и предаје поседа по противтужби, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 130/21 од 17.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 18.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 130/21 од 17.03.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 130/21 од 17.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 130/21 од 17.03.2021. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена првостепена пресуда којом је утврђено да је тужилац стекао право својине на пољопривредном земљишту уписаном у ЛН број ... КО ..., парцела број ..., њива 3. класе, површине 46а 43м2, по основу одржаја, што му је тужени, као законски наследник уписаног власника сада пок. ВВ, дужан признати и трпети упис права власништва у корист тужиоца. Одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужилац да туженом преда у посед описану парцелу. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 70.550,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничког поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20).

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је тужилац по основу одржаја власник на парцели број ... уписане у ЛН број ... КО ..., због чега је одбијен противтужбени захтев за предају предметне непокретности у посед туженом. Како је током поступка утврђено да су правни претходници тужиоца, као и сам тужилац, предметну непокретност (и наслеђени и део парцеле купљен од правног претходника туженог) несметано обрађивали више од 40 година, све до 16.06.2016. године, када је почео поступак комасације, те да је тада констатовано да је тужени једини законски наследник ВВ, која је уписана у листу непокретности као власник са 2/10 делова, нижестепени судови су правилно закључили да је, применом одредаба члана 20. став 1., 28. став 4. и 30. став 1. и 2. Закона о основама својинскоправних односа, тужилац стекао право својине на предметној парцели одржајем.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом туженог не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова, о основаности тужбеног захтева, засноване су на правилној примени одговарајућих одредаба материјалног права, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20) и оценио да је ревизија туженог недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 04.07.2016. године. Побийана вредност предмета спора према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 81,06 евра (1 евро=123,3727 динара).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија туженог недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић